

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΕΣ
Παρεμβάσεις Κινήσεις Συσπειρώσεις Π.Ε.

www.paremvasis.gr

Διαβάτη, το μονοπάτι
το φτιάχνεις περπατώντας...

ΗΜΕΡΕΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΜΝΗΜΟΝΙΟΥ

Ενός ακόμα μνημονίου που αφήνει ακόμα πιο βαθιές χαρακιές στο ήδη πληγωμένο σώμα των εργαζόμενων και των ανέργων: περικοπή συντάξεων, μείωση αφορολόγητου, περικοπές στα επιδόματα τέκνων/φτώχειας/θέρμανσης, νέα αξιολόγηση και κινητικότητα στο Δημόσιο. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, συνεχίζοντας το μνημονιακό της κατήφορο και τη ρηθλασία των κοινωνικών δικαιωμάτων, έκληψε τη διαπραγμάτευση με τους θεσμούς ανήμερα της εργατικής Πρωτομαγιάς. Τι ειρωνεία! Πέρασαν λοιπόν τα χρόνια της προσμονής κι έδωσαν τη θέση τους σε αδυσώπητες πραγματικότητες. Οι άνθρωποι στέκονται αποσβολωμένοι, θωρούν τις ζωές τους κι αναρωτιούνται. Τι άραγε να ήταν λάθος; Τα χρόνια της προσμονής ή η διάψευσή τους;

ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ!!!

μη σου φτάει το δεκαπενθήμερο ούτε για τις πρώτες επτά μέρες. Να μην έχεις να πληρώσεις το νοίκι. Το φροντιστήριο του παιδιού. Το λογαριασμό της ΔΕΗ. Τους φόρους. Να διαβάξεις στο διαδίκτυο για το σπίτι κάποιου συμπολίτη σου που βγαίνει σε πλειστηριασμό. Να υπολογίζεις τα χρόνια μέχρι τη σύνταξη και μετά από κάθε μνημόνιο να σου βγαίνουν περισσότερα. Να θεωρείς δεδομένη την κόπωση των άλλων. Αυτών που βρίσκονται στον πάτο του βαρελιού. Αυτών που εργάζονται μήνες ολόκληρους χωρίς να πληρώνονται δεκάρα τσακιστή. Αυτών που χάνουν τη δουλειά τους μετά από μια ζωή μόχθου και εργασίας. Κι αυτών που έχουν χρόνια να κάνουν μεροκάματο.

Ή, ακόμα χειρότερα, η δύναμη της συνήθειας;

Γιατί θέλουν να συνηθίζεις. Το νέο success story της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, αντίστοιχο με αυτό των κυβερνήσεων Σαμαρά - Βενιζέλου - Παπαδήμου και Γ. Παπανδρέου, τα πολιτικά παιχνίδια που συνοδεύουν και το σημερινό 4^ο Μνημόνιο κοινωνικής ηλιθίας και περικοπών. Την τρόικα που έρχεται και φεύγει, από διαπραγμάτευση σε διαπραγμάτευση, από μνημόνιο σε μνημόνιο. Τι μονότονη συνταγή της εθνικής δημαγωγίας, το μότο «βγαίνουμε από τα δύσκολα», το παραμύθι της «ανάπτυξης» που δεν είναι τίποτε άλλο από την ανάπτυξη των κερδών του κεφαλαίου.

Την ίδια στιγμή οργίζεσαι. Όταν ακούς την κυβέρνηση να λέει ότι ο δρόμος για να βγούμε από τα μνημόνια είναι να εφαρμοστεί... ένα ακόμα μνημόνιο. Όταν ο πρωθυπουργός «κάνει το σταυρό του» που πιάσαμε το πλεόνασμα του 4,19% - βγαλμένο από το αίμα των εργαζομένων. Όταν ο Τσακαλώτος δηλώνει για τα μέτρα «ότι είμαστε σε κάποια πράγματα ευχαριστημένοι, σε κάποια άλλα λιγότερο ευχαριστημένοι».

Αγανακτείς. Όταν ακούς το Μπιστοτάκι και ολόκληρο το πολιτικό κατεστημένο που βύθισε τη χώρα στη μνημονιακή κόπωση να μοιράζουν ξανά ψεύτικες υποσχέσεις για «έξοδο από τα μνημόνια»... κι όταν ο αρχηγός της ΝΔ λέει ότι «το πρόβλημα στην εκπαίδευση δεν είναι ο αριθμός των δασκάλων»...

Θέλουν να συνηθίζεις λοιπόν. Να

Να συνηθίζεις. Το ένα πρωινό δάσκαλος στο τμήμα σου και το επόμενο μεσημέρι στο ολοήμερο. Τα εναλλασσόμενα ωράρια σε ένα σχολείο που μοιάζει όλο και λιγότερο με σχολείο. Την εναλλαγή ωρών και αντικειμένων, διδασκαλίας και κενών από διάλειμμα σε διάλειμμα. Τις αλλαγές στο πρόγραμμα, ξανά και ξανά. Την κούραση, την αίσθηση της ματαιότητας και τη βεβαιότητα της αποτυχίας που αναδύεται από την παιδαγωγική του αχταρμά, από το σχολείο των κατακερματισμένων γνώσεων και δεξιοτήτων. Την εναλλαγή από τμήμα σε τμήμα και από σχολείο σε σχολείο, πέντε τμήματα τη μέρα, τέσσερα σχολεία την εβδομάδα, κάτι σαν κούριερ της εκπαίδευσης. Το ολοήμερο νηπιαγωγείο να γίνεται φύλαξη, παιδοφυλακτήριο, πάρκινγκ παιδικών ψυχών. Την ιδέα πως αν αρρωστήσεις ή αν χρειαστεί να λείψεις, δεν υπάρχει καμιά-κάνεις να σε αναπληρώσει.

Τώρα πια ξέρεις. Όταν άκουγες τον υπουργό παιδείας να υπόσχεται χιλιάδες διορισμούς, έλεγε ψέματα. Είναι ο ίδιος υπουργός, της ίδιας κυβέρνησης, που προώθησε νόμο ο οποίος προβλέπει μηδενικούς διορισμούς για φέτος. Και για του χρόνου. Θέλουν να συνηθίζεις

στην ιδέα ότι θα είσαι αναπληρώτρια, -ής για μια ζωή. Όπως οι φίλοι σου «συνθηθίζουν» να είναι άνεργοι.

Κάπως έτσι λοιπόν δουλεύει η καθημερινότητα της κρίσης. Όπως όλες οι καπιταλιστικές κρίσεις άλλωστε. Κάνοντας φθηνές τις ζωές των ανθρώπων. Απαξιώνοντας την εργασία τους. Την υγεία τους και τη μόρφωση των παιδιών τους. Την ίδια τους την ύπαρξη. Στο λεξιλόγιο των οικονομολόγων αυτό λέγεται «**υποτίμηση της εργασίας**». Και προϋποθέτει ένα μίνιμουμ κοινωνικής ανοχής και συναίνεσης. Προϋποθέτει τη δική σου ανοχή, τη δική σου συναίνεση.

Όμως, είσαι αλήθεια έτοιμος να συναινέσεις; Σε μια ζωή φθνή και μίζερη, στη συνεχή και βασανιστική κάθοδο προς την ισοπέδωση των αναγκών και των δικαιωμάτων σου;

*Κάποτε ο διδερένιος κλοιός θα ραγίσει
οι κόσμοι θα τριφούν
έντρομοι οι ρήτορες θα σπιτάδουν
και θ' ακουστεί η φωνή μας
Ακούστε αυτή τη φωνή
ετόι θ' αρχίζει:*

ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ!

Τώρα λοιπόν, που το παρόν σου γίνεται αδινόπτο, διάλεξε εκείνο που δεν σου επιτρέπεται να διαλέξεις. Διάλεξε να μη συνηθίσεις. Διάλεξε να μη συναινέσεις. Διάλεξε να κάνεις την οργή σου αντίσταση και αγώνα! **Διάλεξε ΖΩΗ!** Μια ζωή αξιοβίωτη και αξιορηπή. Διάλεξε το μέλλον σου. Εδώ, στις κανονικότητας την εποχή που όλα ζυγίζονται και υπολογίζονται με το καντάρι της επιβίωσης, το έμαθες πια καλά πως τη ζωή σου την αλλιάζεις χωρίς δεκανίκια, χωρίς αυταπάτες, με πόνο, με αγώνα. **Διάλεξε τον δρόμο της συλλογικότητας...**

Διάλεξε να αντισταθείς!

Στο σχολείο

Στα μέτρα του 4^{ου} μνημονίου για την εκπαίδευση - αύξηση διδακτικού ωραρίου, αύξηση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα, προώθηση της αξιολόγησης - αυτοαξιολόγησης.

Στις υπουργικές αποφάσεις Φίλη για το «ενιαίο» δημοτικό σχολείο και νηπιαγωγείο που εμποδίζουν μια εκπαιδευτική λειτουργία μετάδοσης κατακερματισμένων γνώσεων και δεξιοτήτων, απαξιώνοντας τον παιδαγωγικό χαρακτήρα της πρωτοβάθμιας και περικόπτοντας ταυτόχρονα χιλιάδες θέσεις εργασίας. Να υπερασπίσεις τις θέσεις εργασίας όλων των εκπαιδευτικών του δημόσιου σχολείου.

Στα νέα σχέδια προώθησης της αξιολόγησης, με την Έκθεση της Αρχής Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση (ΑΔΙΠΠΔΕ) να

προωθεί τη διασφάλιση της συναίνεσης των εκπαιδευτικών και την ενεργή εμπλοκή τους στις διαδικασίες αξιολόγησης, ώστε να προωθηθούν οι μορφές αυτοαξιολόγησης και εξωτερικής αξιολόγησης «αφού έχει εμπεδωθεί κουλτούρα αξιολόγησης».

Στους μηδενικούς διορισμούς, την διαιώνιση της ελαστικής εργασίας, τα τεχνητά πλεονάσματα προσωπικού, τη δραστηκή περικοπή των μεταθέσεων, τις υποχρεωτικές μετακινήσεις, τις συμπτώξεις τμημάτων, τη στυγνή εφαρμογή του μνημονιακού κόφτη στην εκπαίδευση.

Στην υποβάθμιση της ειδικής αγωγής και στην ιδιωτικοποίησή της, στις τροποποιήσεις που προωθούν το προσοντολόγιο ως διαδικασία πρόσληψης, που απαξιώνουν το πτυχίο και την προϋπηρεσία. Που κατοχυρώνουν το ατέλειωτο κυνήγι προσόντων και πιστοποιήσεων για μια θέση ελαστικής εργασίας.

Στα σχέδια κυβέρνησης-ΟΟΣΑ-ΣΕΒ, που στοχεύουν στο ίδιο το DNA του δημόσιου σχολείου, προωθώντας την αποκέντρωση και αυτονομία των σχολικών μονάδων. Σχολεία-επιχειρήσεις, «αυτόνομα», σε ανταγωνιστική μεταξύ τους βάση, σε άγρα των μαθητών-παιδιών, σχολεία που υπόκεινται σε τυποποιημένους ποσοτικούς δείκτες αξιολόγησης και εξαρτώνται από τις χορηγίες της «επιχειρηματικής φιλανθρωπίας» και την κατ' επιλογήν χρηματοδότηση από την τοπική αυτοδιοίκηση.

Στο πιο ταξικό Λύκειο των πλιγών και της μαθητείας.

Στην κοινωνία

Στο μνημονιακό καθεστώς κοινωνικής πλεονασίας και επιτροπείας που έχουν επιβάλλει επτά χρόνια τώρα κυβερνήσεις, ΕΕ και ΔΝΤ. Στα μνημόνια διαρκείας που ισοπεδώνουν μισθούς, συντάξεις, ασφάλιση, περίθαλψη, υγεία, παιδεία, κοινωνικά δικαιώματα.

Στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEL και όλη τη συστημική αντιπολίτευση που μας καθούν να γίνουμε ξανά θυσία, για τα αντικοινωνικά πλεονάσματα του 3,5%, για την «ανάπτυξη» των κερδών του κεφαλαίου.

Στο νέο 4^ο μνημόνιο, τα αντιπαικτικά μέτρα και το λογαριασμό των 3,6 δις ευρώ που προβλέπει η συμφωνία κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ. Στο ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου. Στη επιταγή των θεσμών να πληρώσει ο λαός 14,8 δις ευρώ το 2017 για τόκους και χρεοπύση. Στις μειώσεις των συντάξεων κατά 1,8 δις και των μισθών των πιο χαμηλόμισθων εργαζόμενων μέσα από τη πρωτοφανή μείωση του αφορολόγητου. Στην ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων και το χτύπημα των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων.

Στις νέες πολεμικές ιμπεριαλιστικές εκστρατείες των ΗΠΑ και στη συναίνεση και την παροχή διευκολύνσεων από την ελληνική

κυβέρνηση. Στον ανταγωνισμό των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων που αναδιαμορφώνουν τις σφαίρες επιρροής, αιματοκυλίντας τους λαούς, οδηγώντας εκατομμύρια στην προσφυγιά.

Στον φασισμό και τις νεοναζιστικές συμμορίες, που υπηρετώντας τις πιο ακραίες συστημικές αντιλήψεις, στοχοποιούν τους πρόσφυγες, τους μετανάστες, τις συλλογικότητες του κινήματος, κάθε ριζοσπαστική φωνή, κάθε τι διαφορετικό.

αυταπάτες τέλος, η ώρα της συλλογικότητας... να μιλήσουμε φωναχτά στη μοίρα μας

Οι Γενικές Συνελεύσεις που πραγματοποιούνται αυτή την περίοδο σε όλους τους Συλλόγους για την εκλογή αντιπροσώπων για την 86^η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ, αποτελούν μια ευκαιρία. Οι αποφάσεις που θα πάρουν και οι συσχετισμοί που θα διαμορφώσουν θα κρίνουν τον προσανατολισμό του εκπαιδευτικού κινήματος την επόμενη περίοδο.

Απέναντι στα νέα μνημόνια, απέναντι στα νέα αντιεκπαιδευτικά μέτρα, πρέπει να ανοίξει ένας νέος κύκλος αγώνων, ένας νέος κύκλος άνθισης των εκπαιδευτικών, των εργατικών και παικτών αγώνων και διεκδικήσεων.

Η ώρα είναι τώρα! Γιατί ό,τι εφαρμόζεται δύσκολα ανατρέπεται, γιατί ό,τι χάνεται είναι κομμάτι της ζωής μας, γιατί όσο προχωράνε τα μέτρα κυριαρχεί ένας πραγματισμός που μας δηλητηριάζει, που λέει ότι δεν γίνεται αλλιώς. Στη μνημονιακή επταετία, μόνο η παικτική κινητοποίηση έφερε απονομιμοποίηση, ρωγμές, φραγμούς, καθυστερήσεις κι έστω κάποιες μικρές νίκες απέναντι στην επίθεση κυβερνήσεων, ΕΕ και ΔΝΤ.

Στην εκπαίδευση το ξέρουμε καλά, με το μπλοκάρισμα της εφαρμογής της αξιολόγησης, τη νίκη του αγώνα των απολυμένων εκπαιδευτικών της δευτεροβάθμιας, την αποτροπή των υποχρεωτικών μετακινήσεων, την προσαρμογή της ώρας σίτισης ως διδακτικής για όλους τους εκπαιδευτικούς.

Να γίνουμε το κίνημα που δεν μπορούν να αγνοήσουν

Κίνημα ρήξης και ανατροπής της πολιτικής της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ΕΕ, ΔΝΤ, ΟΟΣΑ και όλου του μνημονιακού μτώπου που κυβέρνησε και ψήφισε μνημόνια ως τώρα. Με αγώνες σύγκρουσης και ανατροπής, όχι διαμαρτυρίας και υποταγής. Με συνδικατοταξικό, όχι κυβερνητικό και κρατικό.

- Να διαμορφώσουμε ένα νέο μορφωτικό ρεύμα κριτικής απελευθερωτικής παιδαγωγικής και κοινωνικής χειραφέτησης** με συλλογικές ριζοσπαστικές πρακτικές, στην τάξη και το σχολείο.
- Να δυναμώσουμε τον αγώνα για το σχολείο των όλων, των ίσων, των διαφορετικών**, το σχολείο των αναγκών και των οραμάτων της κοινωνικής πλειοψηφίας, τους Συλλόγους, τα σωματεία μας, ως ελεύθερες, ανεξάρτητες, ταξικές συλλογικότητες, τους Συλλόγους Διδασκόντων για να γίνουν το αποφασιστικό όργανο στο σχολείο.
- Να ισχυροποιήσουμε την ενότητα όλων των εκπαιδευτικών** και την αγωνιστική διεκδίκηση των συλλογικών τους συμφερόντων. Το δυνάμωμα των Συλλόγων αφορά στην ενίσχυση του ανεξάρτητου ρεύματος των Παρεμβάσεων στις εκλογικές τους διαδικασίες, τους συσχετισμούς στο νέο ΔΣ της ΔΟΕ, τη μαζικοποίηση των Γεν. Συνελεύσεων και των συλλογικών διαδικασιών ενάντια στις λογικές της ανάθεσης.
- Να πάρουμε την υπόθεση στα χέρια μας**, να συγκροτήσουμε ένα πλάτυ, ενωτικό, κοινωνικοπολιτικό και αγωνιστικό μέτωπο με ξεκάθαρους στόχους και πρόγραμμα ανατροπής που θα απαιτεί την κατάργηση των μνημονίων, δανειακής σύμβασης και εφαρμοστικών νόμων, θα αρνείται το μονόδρομο της πολιτικής που επιβάλλουν η κυβέρνηση και το μνημονιακό πολιτικό κατεστημένο, η ΕΕ και το ΔΝΤ και θα οργανώνει το διεθνιστικό αγώνα για ρήξη και έξοδο από την ΕΕ και το ευρώ, θα διεκδικεί ξανά τον χαμένο πλούτο, θα αρνείται το χρέος, θα απαιτεί τη διαγραφή του και θα επιβάλλει την παύση πληρωμής του.
- Να διευρύνουμε και να ισχυροποιήσουμε τις Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις** που συγκροτούνται και λειτουργούν σε επίπεδο συλλόγων με πλήρη αυτοτέλεια και ελευθερία δράσης, σε αντιπαράθεση με τον κατεστημένο κρατικό - κυβερνητικό - κομματικό - συνδικαλισμό και με πλήρη διαχωρισμό από τους μηχανισμούς της κυβέρνησης, του υπουργείου και της διοίκησης.

ΟΙ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ-ΚΙΝΗΣΕΙΣ-ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ ΠΕ γεννημένες μέσα από την καρδιά των μεγάλων αγώνων του εκπαιδευτικού, εργατικού και λαϊκού κινήματος, αποτελούν την "ατμομηχανή" που μαζί με τους χιλιάδες εκπαιδευτικούς που αγωνιούν και αγωνίζονται, δίνουν το μαχητικό παρόν σε όλες τις μικρές και μεγάλες μάχες ενάντια στη αξιολόγηση-αυτοαξιολόγηση και το σχολείο της αγοράς, ενάντια στην πολιτική που διαλύει τη Δημόσια Εκπαίδευση και στους αγώνες του λαού μας ενάντια στην πολιτική που σπέρνει την ανεργία, τη φτώχεια και την εξαθλίωση, στερεί από κάθε δικαίωμα την εργαζόμενη πλειοψηφία.

Κόντρα στις δυνάμεις εκείνες που ξορκίζουν τους λαϊκούς αγώνες, που θέλουν τους εργαζόμενους διασπασμένους και περιχαρακωμένους, που καλλιεργούν την αναμονή και την ανάθεση θέτοντας το εργατικό-λαϊκό κίνημα σε ρόλο θεατή, συνεχίζουμε τον αγώνα για το Δημόσιο σχολείο, τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών και τα εργασιακά μας δικαιώματα. Διεκδικούμε δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και Ενιαίο Δωδεκάχρονο Δημόσιο Δωρεάν Σχολείο, σχολείο των όλων και των ίσων, δικαίωμα στη μόρφωση για όλα τα παιδιά χωρίς διακρίσεις, σχολείο των αναγκών και των δικαιωμάτων της κοινωνικής πλειοψηφίας.

Ο κατεστημένος κυβερνητικός κρατικός συνδικαλισμός της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ αρκείται να οργανώνει αποκλειστικά και μόνο απεργίες και κινητοποιήσεις διαμαρτυρίας. Αρνείται ακόμα και να σκεφτεί αγωνιστικές μορφές ρήξης, σύγκρουσης και νικηφόρας πορείας για το κίνημα. Η ΓΣΕΕ έφτασε μάλιστα στο σημείο να δίνει τα χέρια με τη Βελκουλέσκου του ΔΝΤ στη Ουάσινγκτον, ως ισότιμος συνομιλητής!

Παρόμοια και η κατάσταση στη ΔΟΕ. Η πλειοψηφία του ΔΣ αρκέστηκε να ακολουθήσει το «αγωνιστικό πρόγραμμα» της ΑΔΕΔΥ, σε άσφαιρες 24ωρες απεργίες, με υποταγή και επίκληση στη λογική «οι συνάδελφοι δεν ακολουθούν». Οι λίγες φωτεινές στιγμές του κινήματος στην εκπαίδευση έγιναν κατά κύριο λόγο με τη συσπείρωση των πρωτοβάθμιων σωματείων και όποιες αποφάσεις πήρε η ΔΟΕ, τις πήρε κάτω από την πίεσή τους. Τα μπλοκαρίσματα των ΠΥΣΠΕ στην αρχή της χρονιάς που εμπόδισαν τις μετακινήσεις συναδέλφων, τα εκατοντάδες πρακτικά νηπιαγωγείων που επιχειρούν να μπλοκάρουν στην πράξη την υπουργική απόφαση Φίλη, η μάχη των εκπαιδευτικών για να μπουκώσουν τα προσφυγόπουλα στα

σχολεία και η αντιπαράθεσή τους με τις ρατσιστικές και ξενοφοβικές φωνές που τα θέλουν έξω από αυτά, ο αγώνας των αναπηρωτών εκπαιδευτικών της ειδικής αγωγής για το δικαίωμα στη μόνιμη δουλειά δείχνουν ότι υπάρχουν εστίες αντίστασης, που οι δυνάμεις της ΔΑΚΕ, της ΔΗ.ΣΥ και της ΑΕΕΚΕ –η οποία έχει στραφεί πια σχεδόν ανοιχτά στην πλευρά της κυβέρνησης– τις «στήριξαν» στα χαρτιά. Την ίδια στιγμή το ΠΑΜΕ, ενώ υψώνει τις σημαίες της «ταξικής καθαρότητας», στην πράξη ακολουθεί την ανυπαρξία αγωνιστικού σχεδιασμού των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ και αρνείται τον απαραίτητο αγωνιστικό σχεδιασμό και συντονισμό σε επίπεδο συλλόγων και πρωτοβουλιών από τη βάση των εκπαιδευτικών.

Στις Γενικές Συνελεύσεις και στην 86^η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ να πάρουμε αποφάσεις για:

- Μπλοκάρισμα οποιασδήποτε προσπάθειας υποχρεωτικών μετακινήσεων**, συμπτύξεων τμημάτων, συγχωνεύσεων, με συγκεντρώσεις και καταλήψεις σε Διευθύνσεις και Περιφέρειες.
- Απεργία-Αποχή** από κάθε διαδικασία αξιολόγησης/ αυτοαξιολόγησης.
- Άμεση προκήρυξη απεργιών κινητοποιήσεων** σε κάθε περίπτωση ανακοίνωσης και προσπάθειας εφαρμογής των μνημονιακών αντιεκπαιδευτικών μέτρων (αύξηση ωραρίου, αύξηση μαθητών ανά τμήμα κ.λπ.)
- Συμβολή σε πανεργατικό αγωνιστικό-απεργιακό συντονισμό** για την ανατροπή των αντεργατικών, αντιλαϊκών πολιτικών.

Ελπίζω κι έχω πίστη:

Ποτέ-ποτέ δε θα μου 'ρθει

η ντροπή να δωφρονιστώ

Μαγιακόφσκι

**Απευθύνουμε
προκλητήριο στήριξης
και ενίσχυσης
του ανεξάρτητου,
αυτόνομου, ταξικού,
αγωνιστικού
ρεύματος των
ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ**

**Προκλητήριο δράσης
για ένα Συνδικάτο
ισχυρό, μαχητικό
και διεκδικητικό!**

**ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΕΣ
Παρεμβάσεις Κινήσεις Συσπειρώσεις Π.Ε.**